

se waeſe tüdrukõ kätte pahõ kerjata; ep olle
minna innimeste käest kül tännini weel kerjas
nud; agga kui ehk fõrd ka peaks kätte tulles,
ei kerjaks minna siiski mitte niſugguſe waeſe
käest, kui teie, armas iſſand, ollete. Sest
waene, wägga waene mees woite tõeste kül
olla, et waeſe tüdrukule, kes teid on orjanud,
ei jona teie toidust anda, ſeſt et ta nüüd ei jona
ennam orjata. — Kaupmees pistis minnes
ma, agga südda tunnistas ta wastõ, ja Langenborn
palkas rahwast, et piddid waeſe tü-
druko ta urſikufuſe kandma. Ei tunnud tem-
ma tüdruko, egga polnud temma ka ta ſuggu-
lane, agga mis ſiis ſeſt. Langenborn armast-
tas Jefuſt, ja ei wõind, kui agga waeſe wae-
wast kuulda ſanud, ei milgi wiſil, omma ar-
mastuſt Jefuſſele ſelgeminne ülleſnäidata, kui
et tüdruko läks korriſtama. Agga mis weel
ennam? Temma tubba olli kitsas. Kambriſ
maggafid ta tütreõ, agga toas mees iſſe om-
ma naefega. Polnud haigel ſiis maggamuſe
aſſet ſeäl. Agga kohhe pandi tedda keigepar-

rema wodi ſiſſe, iſſa ja emma heitſid kambre
ja tütreõ teggid eynestele õlgede peäle tupp-
aſſet, kus haige olli, et kohhe woifid tedda
aidata, kui tarwis. — Agga waeſe wallo
läks ilka ſedda kibbedamaks, ſedda ennam
temma ſe walle tohtre rohhud pruſis. Ag-
ga ſellegi poleſt piddi abbi leidma.

Langenborn olli ühheſt moiflikkuſt ja waga-
gaſt tohtriſt kuulda ſanud. Selle jure tem-
ma läks. Said pea tutwaks teine teifega, ja
tohter wõttis Jummalä parrast hoolt kanda
ſe waeſe haige eest, ja Jummal andis temma
rohtodele ſedda wägge, et tüdruk nõddalaga
jubba terweks ſai. Tohter ſai nüüd Langen-
borniga weel ſedda tutwamaks ja näggi pea
ära et olli õige mees ja Jummalä laps.
Said ſiis teine teifega õigeks süddame-õõbraks
ja tullid tihti teine teifele Jummalä ſannaga
ennast maenitſema ja tõõſtima.

* * *

Armas Jefuſ! nenda on ſul iggas paikas
hinged, kes armastuſſes on So ſarnatſed.